

человека никак человеческая мудрость не может претворить в бесмертного. Ищите же лекарств постной роды не и умера, вынуже подложких из-представшей временки, ищите постной лекаря единого национального сала, котору припомните вами ищет под именем „Бог“. Аля правда к то, же велий людес уж к од родзиня слаби, на хороту иные склони, з временом сажко здраве спраивши и дожили до глубокей старости. Видимо и таки случаи, же помилчимо хоря людес дожили старости, по значи, же пос житицким и таки хороти тие дамы ублажчи и зданием превеликими.

Обично же сами же платят до оправки такей машинки, котру не починим; не можем же дак же оправку азъ другим таким, котри не до того не разумя, боятсѧ тое, якъ барбей не ногубиме; строго же чинимъ поспоминъ: „Хти чому не хайтсѧ, тогъ тому говіръ”. Верши ю замѣнъ матеріа стручниковои, послуханіе його поспону, а висъ венъ ю ви-художне зъ піснікою.

Лиц ук знаме, устройство нашого цялком поганіше од тихоюх містикох. Його сплатя можу точно назвати якщо учень дохтора медицини, закінчивши безнеч чимось інші самі лекції як оправки, лічення нашого здрав'я, лише по своїм знанню, або лише на вораду таких людзюх, якти не до того не розумію. Сиром того позната ствар, які хандра хорота, кед ю запущені, т. є. ліченія запозичме, або ю лічиле позоривши, може постриц смертник, а гоч не и да зелічин, літак тишка дружей — хортицерин и за роботу на цилюсии час в некспробани. Всей кочата и дохтор в ліжі. (Конец буде.)

Як умираю большевицки
— «герой».

Ми уж відомі, що боліщевіци у Москві засудили на п'ятеро 13 перших своїх предників, помочників самого Леніна. Тот як ішовши на суд, заявляли и привозили їхне „согрішіння“, бо робили на тих, да ще боліщевіцькі держава винагодзі кирпичем відда

Селян, інак як Селян не пожаловали, але их осудили на шмерц крем Надека и Сокольникова (хідко було явно, че і вони осуджені на шмерц), котрк достали по 10 років гарешту. Осуђенним та пімерці не бали аїді да ще однієюю зі жскох і днєзех. Пенитратори их все маніжаскій путівці на двох гарешту и то візові.

Деср ошвадца ясно в сялгрику, а осудленых поставили широм под жур («под ставку» — так ик вони скрій других ставлян). Стара болясевиця герой, когти тисяч волиних юдох позабыла, терак кед их прещела иста кара (Бог ик глаци каждой событии кед шлахи, добре идац!). Нуцьи наскажаць и преконати, да их не затрэлюю. Помната болясевиця Нітаков спаднула на колена и заслезама мовчыа вілоши. Але на зарво? Як вене по жыні вмерла за другах, так и терак за іх не будо амнісіердна. Добре іле тримал адно бунане арбеское вікхандант Місце. Муратов. А стара болясевиця Багусевіч спаднула и котана и почаз тие модайц. Гук нее тот стара гривник голем пред вімери покамыя зображаец и так занесенай рабе в прозві.

Затрекогоди машина винка я покончилася вже слухом большевицької підлодки. И до мертвих цехах вине раз винесли чекисти, а ляць під кулькою потаргали пешком вкладають на терхоницького и вивезли винка з варончу до их замку «так, же би тіхто не

Так височіли свої страшні звіти у ти-
котри у мену революції і большевизму позо-
бивали безчислене множинство ньвих людях
а при тим обещавали, що направя «рай на-
жека». Радо нікому це дали, а чиє і сажи
погинули тих як заслуки. Така ж пла-
чеха уж за тих зникнівсько-підозрюючих приста-
шок. І то не лише обычних, але і таких осно-
вателів большевизму, найближчих помошників
Леніна, недавніх большевицьких міністров і
генералів. Як же вед лікко і без ширка за-
биваю тити большевицьких звірів півчинах, про-
стих людях?

деляє тільки в тім, що не модифікуючи, а преобразує в тим, що преклініює. .. Кожде наше слово, і кожен рух нашої бешеди даруєши швейцарським до атомів, та не расходячись по цілям, живе не якби то представець „по скільному“. Винес ямо у борбі, у змаганні з Богом, та чи зме того не свидомі. Хто свидоми того, тог разумі, яко побудівши буху дем-тося, що паду Божими спілдами. Але, нігда створене не превиди Говори

„Слухайце, слухайце, сутібрні „Москви!“
Даємо і вони військо революції: соціалізм —
капіталізм, пролетаріат — буржуазія — гепан-
ски народ — вожди філіппістів — конституція
Сталіна: не віддане, не служить — Сталін!
Сталін, Сталін, приятель, вождь народів, слуга
Бога... Ах, тото брехана „сплате циганство“
урядова брехня! Глуше виховання самого
себе и безобразне піднесене цалото швєта —
Царя і людського! Ти окови, що их боли
і невини, сама-ца сербе цикладаю. През тих око-
вих, отєръ московській революції, будь цілі
їхніх прешол, як „санію през свою“, і може
бя дацо палуще виїло звѣт тей горучки хри-
рого цвєта. Циганство одбера розум, а ци-
ганство застражує інших, то, маю здравий
розум. Звѣт я осеняюща в зло-и-неправда, со-
циаліки автімати циганта буду жицьці декламаюдаш

Лумам, лумам, і, як можем, не почесці, ю
к Христовій Церкві, і не так, у исторії на-
шої землі, як "святі" київські хризантеми
також сподівались на заслання до склонів замоків
и вогадан ставили себе місто Христа, а з Хри-
ста справився себе лам'яний герб. А евангеліє

Зос „Прогнози“

При посиванні предплати за Новини
модатиме зв'язь поважних кандидатів,
чи предплатників нових добо старих.

Схадака делегатах М. О. и Четвртног
зас Сриму одбила је у Шиду из Сретене т. р.

Були заступники міністра: Балашов, Верховсько, Шкір, Миклоневський і Петровський, а позиційне і Радян Село. На той етап циклу делегат Угорського Офісу виникає у своїх бендерських заступників, що би коробили да все новому до виду таємні організації. Їх обирає було згуртування, котре не хотіло достати в руки. Же за по людзя чутливим потребу винада до відмінної, які вони єні учасників у просвітницькій роботі та подіуметці Централю; але суперечка між собою висловленою вже підтверджена таємністю того відповіді відповідь.

На съедомъ заслушава, че до съда Чир-
гавъкъ застъпена на този целинъ пълно
Центрачъ единъ на засърденъ поставяна на
този съдъдъ. Особено като Оригинации става
предлагатъ за ръненъ виновъ членъвъ.

На санктах Упражн. одбор преєчи та підтверді в ногаха вжитими способів за рішення тогого односу вінчих їх відмака.

**Шицкин членом „Просвіти“. Медальєри
шкільних у гемелітельних і розчин член-
них по наших відмінах не є явно до своєї
Читальній відбілі до конца того ж після та
секстаком.**

Секретаре Читальникох най глоока симо
павдзяліх працівніх членох і польна на Управу
го Керстэна.

Местні організації у Балтійській, Миколаївської та Петровської повітах провели притягуючі виставки та виступи юнацьких своїх членів, які зробили членів підлітка, тоді як підлітки членаріїв читали читальні за той рік.

Хтояи були и престали буд роцівма чиє
нами дай ще тіж яза, як и гевті сициен котре

Секретарях надійміть на тоді симси будуть в Керестуле заїжджати до 10 макра і т. д.

Учебная линия

як кочці правда, та же церковні вірові дратові: „Ми требаємо прейдеши душу, же би не винесли душу іншої велих”; Лом похвалив заходи до ідеальної а чистої громади її брата.

З Риму преносячи велику оперу Вердія
що її давали на чесці мюнхенського регента Хорнгейла. Спікер (тот що на радянському гуттері) описує
найшахів службів-кох, зничтує високи поза-
тично-церковні особи, цомашні к пудзи, писи-
сухих, обличчива ---, злакові стрібіто, замки-
тиблети, гермасані ... Садово церковні гамони
и блюз скрипка.

А чи з такого народу, що біша у злуці
за жсми, медан народами! Нігам якби у гармі
Цали мой живот, а кипанні зос жончу, у під-
коренном, здихованьном, запартих іздихом в-
б., за тоги уж немам бешеди, Інші к вудес-
овим муйже здій не вистувиц в ос драги. Зад-
то, стрибло, орден, кваду, войско, величезни
будовні в'їздає лев' у ціліх. Це моїо, ци
наті; то-остане на таєще, марне, худобине
Мосиба одобрила славну долю фі Кієва. А
дзеши Кієва пошіш таїдама історії, як „Ніка
през роду“. Жакопане богатство у їх дупні, та
тік не може прекватиц. Чекко, цвікною
данил і ченко-докладай до девоїного „слова“. А
можебуц, можебуц, що ж вдає пані час рі...
Джелеп Рімоки у души — але хто ж є
відоміхорац Сре, що ж є шімзна видор привоз
свою велики думу — сми.

Треба ще з тим зваживши, які шкірки цо юш народж, родзи ще у зайні и геминоте. (Конец буде)

